

Abban a részlegben, ahol most vagyok, új függönyök, képek a falon. Nyitva az ablakok, tárva az ajtók, kivezetnek a kertbe: zöldek a fák, a gyep lenyírva. Aránylag kevesebb a beteg, békésen reggeliznek.

Én túl vagyok az infúziós kúrán – ami sajnos nem segített.

Horváth Elemér

ABSZURDITÁSOK

dafnét meztelenül talpig virágban
azért mert egyszer fiatalon láttam
napozni egy kisalföldi határban
smaragd öbölben indigó esőt
azért mivel őbenne bőrig áztam
pálfordulást rémulten-boldogan
akkor is hogyha epileptikus roham
a láthatárt a vasfüggöny előtt
akkor is hogyha nem visz sehova
senki földjét mivel nem ithaka
főnixet turulmadárt a hanságban
trópusokat ahol halálra fáztam
esőköpenyt és szovjet félcipőt
tertulliánt mivel nem hihetőbb

AZ INTERMEZZO

a világ fiatal volt valaha
antik virágban istennő lakott
s esőcseptől hópehelyig az út
elbűvölő odisszea
csornától firenzéig new yorkig
édes csavargás hazulról haza
amig istenek engedik amig
úgy döntenek határozataik
hogy por lehetek maradok
por ami voltam por ami vagyok
élvezem a fátum agyarait
a determinált autonómiát
örökké változnak a csillagok

SPLEEN

elsüllyedni valami buddhizmusban
fölvilágosult végtelen üres
s valamiképp érthetően nyugodt
mint tengerparti kagylóban a hang
mely valaha szférák zenéje volt
verset írni az elmúlásról
és tudni hogy nem rád vonatkozik
az archaikus görög semmiség ahol
a végzet és a szabadság honol
örök kör agora orákulum
pólisz pantheon és megint
a nagy achillesz és odisszeusz
rábaköz elíziumi mezők
a nirvánába indulás előtt

REGGELI TEÁZÁS CARLÁVAL

nézd hihetetlenül öreg vagyok
s azon mérem le idős koromat
hogy egyre kevesebb amit tudok
s amit hiszek maradtak a
biológia tényei a szex
az eledel és a kíváncsiság
– igen talán genetikus ez is –
hogy hogy néz ki ma reggel a világ
szeretkezünk és együtt tusolunk
együtt olvassuk az újságokat
szörpöljük a kínai gyógyteát
s egy napi hír kapcsán megvitatjuk
manicheus maradt-e ágoston
divatba jön-e újra condorcet?